

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Błażejowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Artur Kluskiewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2022 r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko Sądowi Rejonowemu w Olsztynie

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 31.958,00 (trzydzieści jeden tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt osiem) złotych tytułem dodatku za delegowanie do innego równorzędnego sądu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- a) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia zapłaty,
- b) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- c) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 września 2019 r. do dnia zapłaty,
- d) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 października 2019 r. do dnia zapłaty,
- e) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,
- f) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- g) 2.260,00 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty,
- h) 2.419,00 (dwa tysiące czterysta dziewiętnaście) złotych za okres od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

4. kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sędzia Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII P 291/22

## UZASADNIENIE

Powód W. K. wniósł pozew przeciwko Sądowi Rejonowemu w Olsztynie o zapłatę na swoją rzecz kwoty 31958 zł tytułem niewypłaconego dodatku za delegowanie do rozpoznawania spraw poza siedzibą Sądu Rejonowego w Olsztynie w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim za okres od 01.09.2018r. do 31.01.2020r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 2110 zł za okres od 01.10.2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2110 zł za okres od 01.11.2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2110 zł za okres od 01.12.2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2110 zł za okres od 01.01.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.02.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.03.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.04.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.04.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.05.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.06.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.07.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.08.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.09.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.10.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.11.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.12.2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2260 zł za okres od 01.01.2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2419 zł za okres od 01.02.2020r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, iż w okresie od 12.02.2018r. do 12.08.2018r. decyzją Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku został oddelegowany na okres 6 miesięcy do rozpoznawania spraw w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim. Za okres ten otrzymywał wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 2110 zł tj. maksymalnego dodatku dla sędziego wizytatora. Po zakończeniu delegacji w dalszym ciągu rozpoznawał sprawy w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim na podstawie art.47b§4 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych. Z rozpoznania pozostałych spraw został zwolniony decyzją Kolegium Sądu Okręgowego w Olsztynie z lutego 2020r.

Zgodnie z art.77§7 prawo o ustroju sądów powszechnych w razie delegowania sędziego do sądu równorzędnego, sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora sądu okręgowego. W związku z rozpoznawaniem spraw w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim otrzymywał dodatek sędziego wizytatora za okres do 12.08.2018r. Po zakończeniu delegacji na czas określony nadal jednak wykonywał funkcje orzecznicze w tym sądzie. Status sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie nie uległ zmianie, w związku z czym powód rozpoznawał sprawy w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku jako sędzia delegowany. Zdaniem powoda zmiana przepisów prawa o ustroju sądów powszechnych, z jednej strony nakładająca na sędziego obowiązek zakończenia spraw, a z drugiej strony dająca umocowanie do rozpoznawania spraw po zakończeniu delegacji na czas określony, nie zmienia faktu, że sędzia orzekający na tej podstawie prawnej jest sędzią delegowanym do równorzędnego sądu do czasu zakończenia spraw lub zwolnienia z tego obowiązku przez Kolegium Sądu Okręgowego. Powód dodał, iż w dniu 30 września 2021. Złożył zawezwanie do próby ugodowej, postępowanie toczyło się przed Sądem Rejonowym w Elku sygn.akt IVPo 6/21.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia o zasądzenie odsetek za okres od 1.10.2018r. do 01.06.2019r.

Pozwany nie kwestionuje twierdzeń strony powodowej dotyczących tego, iż powód w okresie od 12.02.2018r do 12.08.2018r. decyzją Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku został delegowany do rozpoznawania spraw w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim, i że za ten okres otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 2110 zł Potwierdził również, że po tej dacie powód w dalszym ciągu rozpoznawał sprawy w Sądzie w Lidzbarku Warmińskim i z rozpoznania tych spraw na swój wniosek został zwolniony decyzją Kolegium Sądu Okręgowego w Olsztynie w dniu 10 lutego 2020r. Pozwany podkreślił, iż delegowanie sędziego do pełnienia obowiązków w innym sądzie nastąpiło aktem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 lutego 2018r. wydanym w oparciu o postanowienia art.77§8 ustawy z dnia 27 lipca 2001r. prawo o ustroju sądów powszechnych ( dalej USP), w którym jednocześnie ustalono, że będzie to oddelegowanie na czas określony od 1.02.2018r. do 11.08.2018r. i przyznano na ten sam okres na podstawie postanowień art.77§7 USP dodatek funkcyjny wizytatora sądu okręgowego, który w oparciu o to i we wskazanym okresie był wypłacany przez pozwanego. Na rozstrzygnięcie to pozwany nie ma żadnego wpływu. Po upływie okresu delegowania mimo wniosków Prezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie Minister Sprawiedliwości nie wyraził zgody na dalsze delegowanie powoda na okres po 12 sierpnia 2018r. ani na okres po 15 października 2018r., a co za tym idzie powodowi nie przyznano dodatku funkcyjnego wizytatora sądu okręgowego na okres po 11.08.2018r, a więc na okres objęty żądaniem pozwu. Również w tym zakresie strona pozwana była wyłącznie informowana o działaniach innych podmiotów w tym zakresie. Zdaniem pozwanego brak uznania przez Ministra Sprawiedliwości, iż powód nadal jest delegowany oraz brak w związku z tym przyznania dodatku za delegowanie przez podmiot uprawniony uniemożliwił pozwanemu wypłacenie tego dodatku powodowi z uwagi na brak podstawy do takiej wypłaty. Jedynie na marginesie pozwany wskazał, iż był przeciwny dalszemu delegowaniu powoda z uwagi na braki kadrowe w jednostce macierzystej.

Pozwany podał, iż analiza postanowień art.77§1 i 8 USP wskazuje, że delegowanie sędziego odbywa się bądź na podstawie – cytuję oryginalną wypowiedź autora odpowiedzi na pozew.. „decyzji Dyrektora Sądu Apelacyjnego” ( na okres do 6 miesięcy), bądź Ministra Sprawiedliwości ( na okres dłuższy). Bezsprzecznie delegowanie powoda nastąpiło wyłącznie na okres 6 miesięcy, gdyż Minister Sprawiedliwości nie wyraził zgody na dalsze delegowanie. Z kolei z postanowień art. 77 ust. 7 USP wynika, że dodatek funkcyjny wizytatora sądu okręgowego przysługuje w razie delegowania sędziego do sądu równorzędnego. Skoro w okresie po 11.08.2018r. nie doszło do delegowania, powodowi nie przysługuje wskazany dodatek.

Pozwany wskazał, iż nieuzasadnione jest powoływanie się w pozwie na postanowienia art.47b USP, bo dotyczą one kwestii związanych ze zmianą składu sądu w tym postanowienia ust.4 stanowią jedynie podstawę do podejmowania przez sędziego czynności we wcześniej wskazanym miejscu służbowym innym niż podstawowe miejsce pełnienia służby. Nie stanowią natomiast podstawy prawnej do wypłaty dochodzonego dodatku. Pozwany potwierdził, iż również po okresie delegowania wypłacał powodowi wszystkie należności związane z dojazdami do Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim.

Wreszcie pozwany wskazał, iż istnieją poważne wątpliwości co do tego, czy właściwie została określona strona pozwana, gdyż wszelkie działania związane z delegowaniem powoda i przyznaniem mu z tego tytułu dodatku odbywały się poza pozwanym, który nie miał jakiegokolwiek wpływu. Ponadto analiza wskazanych podstaw prawnych powinna prowadzić do wniosku, że dodatek ten skoro nie został przyznany przez organ właściwy nie mógł być przez pozwanego wypłacany, a organem decydującym o delegowaniu i dodatku w rozpatrywanym stanie faktycznym był Minister Sprawiedliwości.

Pozwany wskazał, że w zawezwaniu do próby ugodowej nie wskazano, że powód dochodzi również odsetek od żądanych obecnie w pozwie kwot, w związku z czym żądanie pozwu w zakresie odsetek za okres od 01.10.2019r. do 01.06.2019r. jest przedawnione.

### ***Sąd ustalił, co następuje:***

W. K. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie w dniu 15 lipca 2008r.

Dowód: bezsporne, akta osobowe

W. K. w okresie od 12.02.2018r. do 11.08.2018r. decyzją z dnia 5 lutego 2018r. Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku został oddelegowany na okres 6 miesięcy do rozpoznawania spraw w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim. Za okres ten otrzymywał wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 2110 zł tj. maksymalnego dodatku dla sędziego wizytatora. Wysokość była ustalona z zastosowaniem mnożnika 0,5 podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego określonego w art.91§ 1 c ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej USP). Po zakończeniu delegacji powód w dalszym ciągu rozpoznawał sprawy w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim na podstawie art.47b§4 USP. Minister Sprawiedliwości nie uwzględnił wniosku w przedmiocie delegowania W. K. do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim na dalszy okres sześciu miesięcy od dnia 12 sierpnia 2018r. Minister Sprawiedliwości nie uwzględnił kolejnego wniosku w przedmiocie delegowania W. K. do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim na dalszy okres sześciu miesięcy począwszy od dnia 15 października 2018r. Przez cały okres pełnienia obowiązków przez powoda w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim pozwany wypłacał jemu wszystkie należności związane z dojazdami do tego Sądu. Z rozpoznania pozostałych spraw powód został zwolniony decyzją Kolegium Sądu Okręgowego w Olsztynie z 10 lutego 2020r.

Dowód: bezsporne, decyzja Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 lutego 2018r. k.41, wyciąg z protokołu posiedzenia kolegium Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 10 lutego 2020r. k.39, pismo z 08.08.2018r. k.46, pismo z 17.10.2018r. k.47, przesłuchanie powoda k.73.

### ***Sąd zważył, co następuje***

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, a także na podstawie przesłuchania stron, ograniczonego na zasadzie art. 302 k.p.c. do przesłuchania powoda, które w ocenie Sądu były jasne, logiczne, spójne oraz korelowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Podkreślenia wymaga, iż stan faktyczny niniejszej sprawy był w zasadniczych kwestiach bezsporny, a rozstrzygnięcia wymagała kwestia prawna, czy w istniejącym stanie rzeczy powodowi przysługuje wynagrodzenie dodatkowe w wysokości maksymalnego dodatku dla sędziego wizytatora w okresie po zakończeniu delegacji, lecz w dalszym ciągu rozpoznawania spraw w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim

Na wstępie należy odnieść się do kwestii podmiotu mogącego być pozwanym w sprawie o wynagrodzenie sędziego. Utrwalony jest podgląd w orzecznictwie SN, iż stroną pozwaną w sprawie o wynagrodzenie sędziego jest odpowiednio Sąd Rejonowy lub Okręgowy jako jego zakład pracy at.3 kodeksu pracy ( vide uchwała Sądu Najwyższego z 23 lica 1993r. I PZP 30/93). Zatem wątpliwości pozwanego w tym zakresie są nieuzasadnione. Niemniej pozwany nie

podniósł żadnego formalnego wniosku w tym zakresie tylko wyartykułował wątpliwości, zatem Sąd nie podejmował tym zakresie formalnej decyzji.

Sędzia może i powinien wykonywać władzę tylko w tym sądzie, w którym ma swoje miejsce służbowe. To miejsce, określane także jako "siedziba sędziego", jest jednym z czynników kształtujących status sędziego; powołując do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza miejsce służbowe sędziego, które może być zmienione tylko w wyjątkowych wypadkach i w ściśle określonym trybie (art. 55 par. 3 w związku z art. 77 USP i art. 180 ust. 2 Konstytucji).

Z art. 55 § 3, art. 75, 77 § 6 i art. 84 § 3 USP., powiązanych z art. 180 ust. 2 Konstytucji, wynika, że przez miejsce służbowe sędziego należy rozumieć konkretny sąd, a w istocie określony obszar jurysdykcyjny należący do właściwego sądu (art. 10 USP), w którym sędzia może sprawować władzę sądowniczą (por. np. uchwała z dnia 17 lipca 2007 r., III CZP 81/07, OSNC 2007, nr 10, poz. 154 oraz uzasadnienie uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2007 r., BSA I-4110-5/07, OSNC 2008, nr 4, poz. 42). Z zasadą, że sędzia może i powinien wykonywać władzę sądowniczą w sądzie, w którym ma swoje miejsce służbowe, korespondują zasady przywiązania sędziego do urzędu, nieprzenoszalności oraz niepołączalności, oznaczające, że sędzia może (powinien) wykonywać swoje obowiązki tylko w sądzie, nie może być przenoszony z sądu do sądu oraz nie może łączyć urzędu sędziego z innymi urzędami lub stanowiskami.

Mimo dużej wagi ustrojowej związanej z siedzibą sędziego, ustawodawca - z różnych względów, dotyczących głównie racjonalnego wykorzystania kadr oraz wyrównywania obciążeń sądów - zezwala w drodze wyjątku na orzekanie przez sędziego w innym sądzie niż sąd jego siedziby. Jednym z takich wyjątków, umożliwiającym czasowe przenoszenie sędziego do innego sądu (na inne miejsce służbowe), jest delegacja unormowana w art. 77 USP. Prawo delegowania sędziego do innego sądu przysługuje Ministrowi Sprawiedliwości oraz prezesom sądów apelacyjnych

Zgodnie z art. 77 § 8 i 9 USP prezes sądu apelacyjnego może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego albo sędziego sądu apelacyjnego do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie równorzędnym lub niższym na obszarze apelacji, po uzyskaniu zgody sędziego i kolegium sądu okręgowego właściwego ze względu na siedzibę sądu, do którego ma nastąpić delegowanie, na nieprzerwany okres, nie dłuższy jednak niż sześć miesięcy w ciągu roku.

Zgodnie z art. 77 § 7 USP w razie delegowania sędziego do sądu równorzędnego, sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora sądu okręgowego.

Wykładnia art. 77 § 7 USP prowadzi do wniosku, iż w niniejszej sprawie należy zasądzić sędziemu dochodzony przez niego dodatek.

Z uwagi chociażby na literalne brzmienie „w razie delegacji” przysługuje dodatek. Nie ma w tym przepisie mowy o ramach czasowych, które by były, gdyby było napisane „w czasie delegacji”.

Biorąc również pod uwagę wykładnię systemową brzmienia tego przepisu, sens tego przepisu ze względu na obowiązywanie z art. 47b § 4 USP należy zinterpretować tak, iż skoro sędzia nadal wykonuje swoje czynności (bo ma taki obowiązek ze względu na brzmienie art. 47 b § 4 USP) to nadal przysługuje jemu dodatek, który jest przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Równocześnie mając na uwadze wykładnię celowościową tego przepisu należy odpowiedzieć na pytanie dlaczego sędziemu przysługuje dodatek. Dodatek ten jest związany z faktem pełnienia służby przez sędziego w innym równorzędnym niż jego sądzie. Ustawodawca, dla precyzyjnego określenia wysokości dodatku orzeczniczego odniósł się do dodatku przysługującego wizytatorowi Sądu Okręgowego. Powód był delegowany do sądu równorzędnego i z tego tytułu był jemu przyznawany dodatek określony w art. 77 § 7 USP. Poza sporem jest, że po ustaniu delegacji, sędzia nadal wykonywał czynności wynikające z delegacji tj. rozpoznawał w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim przydzielone sprawy, aż do zwolnienia go z tego obowiązku przez Kolegium. Nadal zatem wykonywał obowiązki w innym, niż jego właściwym Sądzie z tytułu wcześniejszej delegacji. Nie można zatem twierdzić, iż brak jest podstaw

wypłaty w dalszym ciągu rzeczzonego dodatku. Sędzia oprócz czynności z wiązanych z decernatem w Sądzie Rejonowym w Olsztynie miał obowiązek wykonywać czynności w Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim. Czym innym są koszty, które zwracał jemu pracodawca w związku z wykonywaniem czynności w Lidzbarku, a czym innym jest dodatek. Dodatek ten jawi się jako ekwiwalent za dodatkowe trudności związane z koniecznością wykonywania czynności w innym Sądzie, niż właściwym miejsca wykonywania pracy. Niezależnie od tego, czy właściwy organ wydał w tej kwestii decyzję, dodatek się należy z racji faktycznego wykonywania dalszych czynności przez sędziego a mających swoje źródło we wcześniej delegacji właśnie. Dodatek z art.77§7 USP wiąże się jedynie z faktem orzekania w innym Sądzie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził dochodzony przez powoda dodatek w niekwestionowanej przez stronę pozwaną wysokości. O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik (którym w niniejszej sprawie jest pracodawca) opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel (którym w niniejszej sprawie jest powód, jako pracownik) może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Cytowany przepis ma zastosowanie do stosunku pracy w myśl odesłania zawartego w art. 300 k.p., który w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu cywilnego.

Powód składając zawezwanie do próby ugodowej w sprawie IV Po 6/21 w dniu 30 września 2021r. zgodnie z art.295 § 1 pkt 1 kp przerwał bieg terminu przedawnienia roszczenia. Jednakże w zawezwaniu do próby ugodowej powód nie wniósł o odsetki od żądanych w niniejszej sprawie kwot. Zatem zgodnie z art.291§ 1 kp żądanie odsetek za okres ponad trzyletni przedawniło się tj. za okres od 1 października 2019r. do 1 czerwca 2019r. i w tym zakresie powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 wyroku z uwzględnieniem wyniku sprawy, którą pozwany przegrał, na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z §9 ust. 1 pkt 2 w zw z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (  $3660 \times 75\% = 2700$ ),

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 97 i 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t.: Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.). Obie strony procesu były z mocy prawa zwolnione od ponoszenia kosztów sądowych (art. 94 i art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy), a zatem w tej sytuacji brak jest podstaw do obciążania którejkolwiek ze stron tymi kosztami, które musiał w związku z tym ponieść Skarb Państwa.

SSR Katarzyna Błażejowska